

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ.

Ο Άγιος Πολύκαρπος, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 23 Φεβρουαρίου, γεννήθηκε στην Εφεσο το 62 περίπου μ.Χ. Ο πατέρας του ονομάζονταν Παγκράτιος και η μητέρα του Θεοδώρα και ήταν και οι δυο, ευσεβείς Χριστιανοί. Γεννήθηκε μέσα στη φυλακή, μόλις, μια μέρα πριν μαρτυρήσουν οι γονείς του, μετά από διαταγή του Ρωμαίου διοικητή της Εφέσου, Μαρκίωνος. Το νεογέννητο παιδί, παρέλαβε μια πλούσια γυναίκα, που δεν είχε παιδιά και το υιοθέτησε. Μάλιστα δε, το μεγάλωνε σαν δικό της παιδί και του έδωσε το όνομα Παγκράτιος, που είχε ο πατέρας του.

Από νωρίς, άρχισαν να ξεδιπλώνονται οι σπάνιες αρετές του, που πρώτη διαπίστωση, η θετή του μητέρα. Έτσι, ενώ ακόμη, βρίσκονταν στην εφηβική ηλικία, του εμπιστεύτηκε τη διαχείριση, όχι μόνο της περιουσίας, αλλά και του σπιτιού. Όμως, τον νεαρό Παγκράτιο, δεν τον ενδιέφεραν τα υλικά αγαθά και δεν τους έδιδε, την πρέπουσα σημασία. Τον ενδιέφεραν τα πνευματικά και στρέφονταν προς αυτά με ζήλο, προκειμένου να πετύχει, την αφοσίωση του στο Θεό. Λέγεται, μάλιστα, ότι σε κάποια κακή χρονιά, που οι καλλιέργειες δεν είχαν καλή απόδοση και οι κάτοικοι υπόφεραν αφάνταστα, άνοιξε τις αποθήκες του και μοίρασε όλα του τα υπάρχοντα, στους πτωχούς. Όταν δε, τις αμέσως επόμενες μέρες πήγε η μητέρα του να ελέγξει τις αποθήκες, τις βρήκε εντελώς άδειες. Εκείνη, αγριεμένη και σε έξαλλη κατάσταση, γύρισε στο σπίτι και άρχισε να παρατηρεί με έντονο ύφος τον Παγκράτιο, ζητώντας του συγχρόνως να της εξηγήσει, γιατί το έκανε αυτό. Ο νεαρός Παγκράτιος την άκουγε για αρκετή ώρα απαθής, σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Μετά, που τα πράγματα ηρέμησαν, ο Παγκράτιος της λέγει, να πάνε μαζί να ελέγξουν τις αποθήκες, μήπως και δεν τις είδε καλά. Μόλις, έφθασαν στις αποθήκες και τις άνοιξαν, διαπίστωση η μητέρα έκπληκτη, ότι οι αποθήκες ήταν γεμάτες, από καρπούς. Αμέσως κατάλαβε, τι ακριβώς είχε συμβεί και λέγει στον Παγκράτιο, ότι από σήμερα θα σε ονομάσω Πολύκαρπο, γιατί βοήθησες να έλθει, πολύ καρπός στις αποθήκες.

Όταν, λοιπόν, ο νεαρός πλέον Πολύκαρπος έγινε είκοσι χρόνων, είχε τη μεγάλη ευτυχία να γνωρισθεί από κοντά, με τον Ευαγγελιστή Ιωάννη. Στάθηκε δίπλα του και τον βοηθούσε στο έργο του, μετακινούμενοι συνεχώς από τόπο σε τόπο. Μάλιστα δε, κοντά του γνώρισε και αρκετούς, από τους Αποστόλους. Λίγο αργότερα, που ο Ευαγγελιστής εξορίστηκε στο νησί της Πάτμου, έμεινε με τον Επίσκοπο Σμύρνης Βουκόλο, ο οποίος εκτιμώντας τις πλούσιες αρετές του, τον χειροτονεί Ιερέα του. Μετά δε, τον θάνατο του Επισκόπου Βουκόλου, οι Απόστολοι χειροτονούν τον Πολύκαρπο, Επίσκοπο Σμύρνης.

Τα Επισκοπικά του καθήκοντα, άρχισε να τα εκτελεί με ζήλο Αποστολικό και δε λογάριαζε τους κινδύνους, προκειμένου να τα εκτελέσει, αν και ζούσε, σ' ένα βρώμικο ειδωλολατρικό περιβάλλον. Ήταν, βαθειά ριζωμένη μέσα του, η πίστη στο Σωτήρα μας Χριστό, που όλη του τη ζωή, Τον Υπηρετούσε Πιστά. Αφοσιώθηκε με ζήλο στο κήρυγμα του Ευαγγελίου και εργάζονταν ασταμάτητα, προκειμένου να πείσει τους ειδωλολάτρες, να ακολουθήσουν το δρόμο του Χριστού. Μάχονταν τους αιρετικούς, που με τις πλάνες τους, νόθευαν την διδασκαλία του Ευαγγελίου. Έτσι, πολύ γρήγορα ονομάστηκε, ο διδάσκαλος της Ασίας και ο

Ο Άγιος Πολύκαρπος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 01 Φεβρουάριος 2012 05:09 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 02:59

φρουρός της Ορθοδοξίας. Την εποχή μάλιστα, που ήταν Πάπας της Ρώμης ο Ανίκητος, ήλθε στη Ρώμη και προσπαθούσε να τον πείσει, ότι ο εορτασμός του Πάσχα δεν πρέπει να γιορτάζεται σε διαφορετικές ημερομηνίες, από τους Χριστιανούς της Ανατολικής Εκκλησίας. Παρά τις προσπάθειες, και τα επιχειρήματα που χρησιμοποίησε, δεν κατάφερε να τον πείσει. Όμως, κατάφερε πολλούς οπαδούς του αιρετικού Μαρκίωνα και του Ουαλεντίνου, να τους γυρίσει στην Ορθοδοξία. Όταν δε, σε κάποιο από τους δρόμους της Ρώμης, συνάντησε τον αιρετικό Μαρκίωνα, δεν του έδωσε του Θεού τον χαιρετισμό, εφαρμόζοντας πιστά την εντολή των Αποστόλων: « Με τους αιρετικούς οι Χριστιανοί, δεν πρέπει να έχουν καμιά σχέση. Μάλιστα δε, να μην τους λένε, ούτε το καλημέρα». Σ' αυτή τη συνάντηση ο Μαρκίων ρωτά τον Πολύκαρπο: « Δεν με γνωρίζεις Πολύκαρπε, ποιος είμαι;». Και εισπράττει γρήγορα την απάντηση: « Σε γνωρίζω πως είσαι, ο πρωτότοκος γιός του Σατανά».

Μόλις, γύρισε στην Επισκοπική του έδρα τη Σμύρνη, τη βρήκε να καίγεται από πυρκαγιά. Η φωτιά στο πέρασμα της, δεν άφησε τίποτα όρθιο και τώρα απειλούσε τα σπίτια και τις ανθρώπινες ζωές, των κατοίκων της Σμύρνης. Οι ειδωλολάτρες παρακαλούσαν τους δικούς τους θεούς, να σταματήσουν το κακό, αλλά η φωτιά αντί να περιοριστεί, δυνάμωνε περισσότερο. Οι Χριστιανοί, με δάκρυα στα μάτια, επισκέπτονται τον Άγιο Πολύκαρπο και τον παρακαλούσαν να προσευχηθεί, για να σταματήσει το κακό. Εκείνος, αφού προηγουμένως προσευχήθηκε θερμά, έλεγξε τους ειδωλολάτρες λέγοντάς τους, ότι η αιτία του κακού προέρχεται από την ασέβεια που έχετε, στον Αληθινό Θεό. Στη συνέχεια διατάσσει τη πυρκαγιά, να σβήσει αμέσως. Ο κόσμος, που παρευρίσκονταν και είδε τη φωτιά να σβήνει παντελώς, βροντοφώναξε: « Μέγας ο Θεός των Χριστιανών». Πολλοί από τους ειδωλολάτρες που είδαν το θαύμα, μετανόησαν και έγιναν Χριστιανοί. Οι υπόλοιποι, όμως, ειδωλολάτρες και αιρετικοί, άρχισαν να ψάχνονται, προκειμένου να βρουν τρόπους, να τον βγάλουν από τη μέση. Έτσι, κατάφεραν σε μικρό διάστημα, να επηρεάσουν τον άρχοντα της περιοχής, να διατάξει διωγμό εναντίον των Χριστιανών, χρησιμοποιώντας διαβολικές και ψεύτικες συκοφαντίες.

Οι Χριστιανοί άρχισαν να αναζητούνται και να διώκονται, παντού. Όσους, συλλάμβαναν, τους ζητούσαν να θυσιάσουν στα είδωλα, προκειμένου να γλυτώσουν τη ζωή τους και όσοι, αρνιόταν να το κάμουν, τους εφάρμοζαν φρικτά βασανιστήρια και τέλος τους θανάτωναν. Μέσα στους στόχους των άπιστων, ήταν και ο Επίσκοπος Σμύρνης, γέροντας Πολύκαρπος, όπου τον αναζητούσαν παντού, για να τον βασανίσουν και να τον σκοτώσουν. Ήθελαν με μανία να τον βρουν, γιατί πρώτος Αυτός τους χαλούσε, τα διαβολικά τους σχέδια. Όταν δε, πληροφορήθηκαν, πού είναι κρυμμένος, έστειλαν με χαρά απόσπασμα στρατιωτικό, για να τον συλλάβουν.

Ο Άγιος Πολύκαρπος φιλοξένησε το στρατιωτικό απόσπασμα, όσο καλύτερα μπορούσε, στο πτωχικό του. Εκείνοι, θαύμασαν την απλότητα και τη σταθερότητα της σκέψης του, όπως και τις πολύτιμες συμβουλές του. Έτσι, όλοι τους αναρωτιόταν, γιατί τέτοια μανία και τόση βιασύνη από τους άρχοντες, στον γέροντα Επίσκοπο Πολύκαρπο; Μόλις ετοιμάστηκε ο Άγιος, όλοι μαζί ξεκινούν, για την πόλη, προκειμένου να τον παραδώσουν στους άρχοντες. Η είδηση, ότι πιάστηκε ο Άγιος και μεταφέρεται στην πόλη, γέμισε το στάδιο από ειδωλολάτρες. Ήθελαν από κοντά να ζήσουν και να ευχαριστηθούν, τα βασανιστήρια του Αγίου, αλλά και να δουν το τέλος του.

Μόλις, οι στρατιώτες τον παρέδωσαν στον ανθύπατο της πόλης, εκείνος, αμέσως άρχισε να τον ανακρίνει και να τον πιέζει, να θυσιάσει στα είδωλα. Του ζητά επίμονα να αρνηθεί τον Χριστό και να ορκιστεί στον Καίσαρα και ο Άγιος του απαντά: « Ογδόντα έξη χρόνια

που υπηρετώ τον Σωτήρα μου Χριστό, δεν με έβλαψε. Πώς τώρα μου ζητάς να βλασφημήσω τον Ουράνιο Βασιλέα μου, που με έσωσε;». Η απάντηση αυτή δεν άρεσε καθόλου στον ανθύπατο, ο οποίος απειλεί ξανά τον Άγιο, ότι θα τον ρίξει στα άγρια θηρία, εάν δεν αλλάξει γνώμη. Τότε ο Άγιος του απαντά: « Κάλεσέ τα άπιστε και κάνε ό,τι νομίζεις, γιατί εγώ δεν αφήνω τα καλύτερα, για να κερδίσω τα χειρότερα». Μετά και απ' αυτή την απάντηση, ο ανθύπατος αγριεύει περισσότερο και απειλεί τον Άγιο, ότι θα τον ρίξει στη φωτιά και θα τον κάψει. Ο Άγιος του απαντά: « Μη με φοβερίζεις εμένα μ' αυτή τη φωτιά που καίει προσωρινά και μετά από κάποια στιγμή σβήνει. Μάθε άπιστε για τη φωτιά της αιωνίου Κολάσεως που δε σβήνει ποτέ και που ετοιμάζεις να καίγεις αιώνια, εσύ και ο όχλος σου».

Μετά και απ' αυτές τις απαντήσεις και αφού είδε, ότι ο Άγιος δεν είναι διατεθειμένος ν' αλλάξει γνώμη, δίδει εντολή να καεί ζωντανός, που ήταν και η επιθυμία του όχλου. Μάζεψαν οι άπιστοι, σε λίγο χρόνο αρκετά ξύλα, προκειμένου να τους δώσουν φωτιά να κάψουν, τον Άγιο. Εκείνος ζήτησε και του έδωσαν την άδεια να προσευχηθεί, που ήταν και η τελευταία του επιθυμία. Μόλις τέλειωσε την προσευχή, του έδεσαν τα χέρια πίσω και τον έβαλαν επάνω στα ξύλα και συγχρόνως, τους έδωσαν φωτιά. Ενώ, οι φλόγες είχαν τυλίξει τον Άγιο, το Άγιο σώμα Του, έμενε ανέπαφο, γιατί Άγγελος Κυρίου, τον προστάτευε. Τότε διατάσσουν ένα από τους δήμιους, να χτυπήσει με το ξίφος του, τον Άγιο.

Το αίμα έτρεχε άφθονο, από το γέρικο κορμί Του και σιγά- σιγά αργόσβηνε, μέχρι που ήλθε, ο μαρτυρικός Του θάνατος. Έτσι ο Άγιος Πολύκαρπος, έλαβε « τον στέφανον της ζωής», όπως το προείπε ο Θεός, στην Αποκάλυψη του Ευαγγελιστή Ιωάννη.

Ήταν η 23η Φεβρουαρίου του 168 μ.Χ. και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Την κλήσιν τοις έργοις σου, επισφραγίσας σοφέ, ελαία κατάκαρπος, ώφθης εν οίκω Θεού, Πολύκαρπε ένδοξε. Συ γαρ ως Ιεράρχης, και στερρός Αθλοφόρος, τρέφεις την Εκκλησίαν, λογική ευκαρπία, πρεσβεύων Ιερομάρτυς, υπέρ των ψυχών ημών.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}ag_polikarroy{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1) Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.

Ο Άγιος Πολύκαρπος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 01 Φεβρουάριος 2012 05:09 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 02:59

- 2) Εκδόσεις « Ορθόδοξου Τύπου», Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
- 3) Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Πολυκάρπου, τον αφιερώ νω:

Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Φεβρουάριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου

Σπηλίου.

{JComments ON}